

פ ר ט י נ ל מ ס י א
מישיבת ועדת העבודה שהתקיימה
ביום ב' ב' בסיון תשי"א
26.6.1951 בסעה 10.30

ב ר כ ה י מ :

- אברג צועה
- ע. גוברין - היו"ר
 - מ. אונא
 - ש. לצון
 - ז. גלוסקא
 - ג. הרפז
 - ב. טברסקי
 - ח. לפדן
 - א. לנקין
 - י. קנב

פוזטבים:

- מר קיסרון - מטעם משרד המספטים
- מר ויטלין - מטעם משרד העבודה
- י. פינקלשטיין - מטעם משרד העבודה
- מר לוטן - מטעם משרד העבודה

פנתח את הישיבה.

היו"ר ע. גוברין:

(קורא את המכתב ממשרד העבודה בקשר לסיווג
בנבב).

אנו עוברים לחוק סעות העבודה והפנוחה

לפרק המיסי.

בעדתי טכמה ישיבות ואני רוצה להעיר
אי-אלו הערות.

ז. גלוסקא:

בסוף הישיבה אקדים כרבע שעה להצעות
לסדר

היו"ר ע. גוברין:

מר ויטלין מבקש למהוק את הסלים המיחסות
לו בפרטיכל של הישיבת ועדת העבודה מיום 19.6.51 בעמוד מס' 2. נאמר
סם על פי טעות: "כי בתי-המספט בארץ עדיין לא מסודרים". הכוונה הימה,
כי-מאחר שאין עדיין בתי-מספט לעניני עבודה בארץ, אין בתי-המספט הרגילים
ערוכים להגשת מספטים מסוג זה.

מאחר שאף אני בעדתי מהישיבה בסבוע
סעבר. אבקש רשות דיבור אחד-כך.

א. לנקין:

מר ויטלין:
נוספות.

בדבוע סעבר קבענו כי על כל החברים
לקרוא את החוק בעצמם ולהביא הצעות

היו"ר ע. גוברין:

(קורא את חוק שעות העבודה והטנוחה
פרק חמישי סס' 26).

א. לנקין:
החופסה.

הפרטים יקבעו בתקנון. לדעתי יס
צורך באיזה שהוא גבול לצורך עניני

מר ויטלין:

הן כל החוק מדבר על עניני החופסה.

מר קיסרון:

אני רוצה להצביע על סעיף סס' 36
האומר, כי הסמכות להתקין תקנות
ניתנת לסדר העבודה והוא רשמי לעשות זאת. הסעיף הזה ססטיך את סדר העבודה
להתקין את התקנות לכל הענינים הנובעים לביצועו של החוק. הזה. לכן
אין כל אפשרות להכניס סעיף 26 ענינים שאינם שייכים לדבר ואינם דנים
בו. וכל זאת, בסדר שסדר העבודה סתימר לקבוע זאת.

א. לנקין:

זאת אומרת שיהיו טובים אחרים שלא
יחול עליהם דבר זה. מה הם הסוגים?

היו"ר ע. גוברין:

קראתי את הפרטיכל הקודם, וכפי שהבינותי
אני מציע סם שהנציבים שלנו ימצאו
את הניטוח הטתאים שלא הסעבידיים הם הססתתפים בכך, או לאין הם נותנים
חופסה סנתית.

מר קיסרון:

לפי הניטוח הקיים יקבל כל עובד
חופסה סתינתן לו לפי הוראות סעיף זה.
הסדובר כאן הוא, סאין הוא חייב לנהל את הפנקס. הדוגסה הקלאטית לכך
היא-עקרת גית הטעטיקה עוזרת, רק סחובה זו היא ססוטרדת.

לפני כן רשמה עב
סא.

ס. אונג:

מהי חשיבותו של סעיף קטן ג'. הרי זה דבר
טכני ברידא.

היו"ר ע. גוברין:

הדבר הוא פשוט מאוד. הרי איננו מעוניינים
שיוסיפו אלפי פנקסים. אצל הרבה מאוד מעבידים
יש פנקס אחד שבו מתנהלים גם סדר החופשה גם ימי סחלה וגם דברים אחרים.
איננו מעוניינים לבלבל את הראש עם פנקסים. אולם, לפי חוק זה המעביד
יהיה מוכרח לנהל פנקס מיוחד. אולם, נביח, שב"נשר" תאשר שרת העבודה
שהפנקס המכיל את כל העניינים יכיל גם את ענין החופשות.

אנו עוברים לסעיף 27:

(א) סמכויותיו של מפקח עבודה, ביחס לכל
מקום שיש לו יסוד להניח כי עובד
בו עובד, הן כסמכויותיו לפי סעיף
10(1) לפקודת מחלקת העבודה, 1943(1).

(ב) מפקח עבודה רשאי לחקור, בכל ענין
הנוגע לחוק זה, כל אדם הנמצא במקום
עאליו בא מפקח העבודה בתוקף סמכויותיו
לפי סעיף קטן (א); אך לא יידרש ליתן
תשובה או עדות העלולה לגלגל עליו
אטמה פלילית. מפקח עבודה רשאי לרשום
בפרוטוקול את תשובותיו והודעותיו של
הנחקר.

(ג) דין הפרוטוקול שנרשם בהתאם לסעיף קטן
(ב) כדין הודעה שנרשמה בהתאם לסעיף
2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית עדות(1),
והסעיפים 3 ו-4 לאותה פקודה חלים עליו

ח. למדן:

אני רוצה לטאול: אם מפקח עבודה ואל את
המעביד שאלות הנוגעות לחוק זה, והמעביד
יתן תשובות מטוביחות שהוא פעל בניגוד לחוק, זה נקרא פלילי?

כן.

מר סיטרוין:

ז. גלוסקא:

אני מציע לכתוב את המלה "לגולל" במקום
המלה "לגלגל".

היו"ר ע. גוברין:

אנו עוברים לסעיף 28:
(א) מעביד שעבד אחת העבירות האלה -

(1) לא נתן לעובדו חופשה לפי חוק זה;
(2) לא שלם, בלי אידוק מספיק ותוך זמן
המתקבל על הדעת, דמי חופשה, פריון חופשה או תמורת חופשה לפי חוק זה -
דינו קנס עד חמישים לירות ביחס לכל עובד שלגביו נעברה העבירה.

(ב) אדם שעבד אחת העבירות האלה -

(1) הפריע למפקח עבודה להשתמש בסמכויותיו;
(2) סירב להשיב למפקח עבודה על שאלה שהוא
(א) לא ינהל תיקים חשופים לפני השם מס.

חייב להשיב עלי;

(4) לא רשם את הפרטים שיש לרשטם בפנקס
או רשם פרטים לא נכונים או לא מלאים;
(5) עבר על תקנות שהתקין עד העבודה לפי
חוק זה, דינו - קנס עד עשרים לירות.

א. לנסין: 20 בני טאיע להגדיל את סכום הקנס בסעיף (5).

ס. רצון: לא אכפת לי שהמטעיד ישלח את הקנס, אבל
אני רוצה להצביע דבר שנרמה לי כסתירה.
בסעיף 27 (ב) נאמר: "אך לא ידרש מרש ליתן תשובה או עדות העלולה
לגלגל עליו משפט פלילי". בסקרה זה, זה יכול להיות גם נותן העבודה.
בסעיף 28 (ב) כתוב: "סרב להטיב לפסק עבודה על מלה יהיה חייב להשיב
עליה". אני חושב, שכאן ישנה סתירה.

מר סיטרון: ספק העבודה גם למקום עבודה ושואל
את המטעיד שאלה מסוימת שהמטעיד עונה
ברצון. אחר כך באה שאלה שהמטעיד סרביט ששם הוא יענה עליה, זה עלול
לגלגל עליו משפט. בסקרה ספקה העבודה חושב שהמטעיד לא היה רשאי.
לסרב לענות, הוא יביט נבדו משפט פלילי ובית המשפט יחליט אם הוא היה
רשאי לסרב או לא.

הינ"ר ע. גוברין: מה כתוב, כי העובר על תקנות שהתקין עד
העבודה על פי חוק זה, דינו קנס עד
20 לירות. אני חושב, שזהו קנס קטן. לדעתי, זה לא יכול להיות פחות
מפני סרוב לקיים את החוק. בסקרה זה התקנות והחוק הם אותו דבר.

מר סיטרון: אם אינני טועה נלקח סעיף זה מחוק
שעות העבודה והפנוחה ונדפס לי שם שם
נקבע אותו קנס. אולם, אני טוכן להגדיל את הקנס עד 50 לירות.

הוחלט להצביע על הקנס על עבירה על התקנות
שהתקין עד העבודה עד 50 ל"י.

הינ"ר ע. גוברין: אנו עוברים לסעיף 29:

"חברה, אגודה שיתופית או כל חבר אנשים
אחר שלא נתן לעובד חופשה לפי חוק זה או שלא שילם, בלי צידוק מספיק
ותוך זמן המתקבל על הרעת, ימי חופשה, פדיון חופשה או תפורת חופשה,
רואים כמסם לעבירה גם כל חבר הנהלה, מנהל או פקיד של אותו חבר אנשים,
ומפטר להביאו לדין ולהעביטו כאילו עבר הוא את העבירה, אם לא הוכיח
אחד מטני מלה:

(א) שהעבירה בעברה שלא בידיעתו;

(ב) שנקט בכל האמצעים הנאותים כדי להבטיח
שחורמות חוק זה בקשר לעבירה הנדרשת יקוימו.

מר ויטלין: סעיף זה הוא בדיוק כסעיף 27 של חוק שעות
העבודה.

מר סיטרון: לא רק בחוק שעות העבודה, אלא בכל חוק
פלילי המבססו סעיף זה.

ג. הרפז: בסעיף זה כתוב: "פדיון חופשה, תפורת
חופשה". נדמה לי שכל החוק הזה בנוי על
כך שלא תהיה אפשרות לקבלת פדיון חופשה.

מר סיטרון: החוק קובע 3 חלופות. אם יש לי, נניח,

עובד קבוע שיוצא לחופשה, אנו חייב בזמן החופשה לשלם לו דמי חופשה.
אם יש לי עובד קבוע, שחול לעבוד אצלי לפני שנתי לו חופשה, אנו חייב
לשלם לו פדיון חופשה. אם יש לי עובד יומי, אנו חייב לשלם לו תמורת
חופשה.

היו"ר ע. גוברין: אנו עוברים לסעיף 30:

"(א) במספט שבו נאסח מדם בעבירה על-פי
סעיף 28 (א) (1), הזכות בידי העובד לסעון ולחקור עדים, ורשאי בית-המספט,
לפי בקשת העובד, לחייב את הנאסח לשלם לעובד סכום הסווה לדמי חופשה שהיו
מסתלמים לו אילו ניתנה החופשה בסוף שנת העבודה שאחרי שנת העבודה שבעדה
הגיעה החופשה.

(ב) במספט שבו נאסח מדם בעבירה על פי
סעיף 28 (א) (2), הזכות בידי העובד או בידי מי שיש לשלם לו את תמורת
החופשה, הכל לפי הענין, לסעון ולחקור עדים, ורשאי בית המספט, לפי בקשת
העובד או למי בקסת מי שיש לשלם לו את תמורת החופשה, לחייב את הנאסח
לשלם את דמי החופשה, פדיון החופשה או את תמורת החופשה שהנאסח היה חייב
לשלם ולא עשה כן.

(ג) החלטת בית המספט המחייבת את הנאסח
בתשלום, כאמור בסעיף קטן (א) או בסעיף קטן (ב), דינה, בכל הנוגע להוצאה
לפועל, כדין פסק-דין סופי של בית מספט מוסמך, לטובת העובד או לטובת מי
שיש לשלם לו את תמורת החופשה, הכל לפי הענין."

א. לנסיין:

לסם מה דרוש לציין בסיוחד בסעיף זה שי
לו רשות לחקור עדים, הרי זוהי זכות כללית?

מר קיסטרין:

מדובר כאן על מספט פלילי המתנהל בין
הסדינה לבין המעביד.

י. טנב:

רציתי לשאול את היועצים המספטיים, אם
אין זה רצוי שכל התביעות הללו יתבררו

במספט אזרחי ולא במספט פלילי.

ח. למדן:

מדוע כתוב בחוק זה: "הזכות בידי העובד,
או בידי מי שיש לשלם לו", במקום שיהיה

כתוב "בידי העובד או בא-כוחו"?

ט. אונג:

מדוע כתוב בסעיף (ג): "רשאי בית-המספט
לחייב את הנאסח לשלם את דמי החופשה.

הרי זה נמצום האפשרויות. יכל-להיות שזה ענין של סינוי ערך הכסף.

מר קיסטרין:

מענה קודם-כל לחבר-הכנסת קנב אשר שאל
מדוע כל הדבר הזה אינו מסתדר במספט

האזרחי. סעיף זה בא להקל על העובד בכדי להחיש את בירור הענינים.
המדובר בסעיף זה הוא על עבירה פלילית. האפשרות לתבוע את הנאסח למספט
אזרחי קיימת בלאו הכי, ואינני צריך לומר זאת בחוק. הדבר ניתן באופן
אוטומטי.

חברת הכנסת למדן שאלה מדוע כתוב: "או
למי שיש לו לשלם את תמורת החופשה". הכוונה היא לא לבא-כוח העובד, אלא
לקרן החופשה, כי המעביד אינו חייב לשלם את תמורת החופשה לעובד אלא
לקרן. שני תשלומים נעשים לעובד ואחד צריך להעשות לקרן. ולכן נחננו
כאן את המעט המקביל לקרן.

ח. למדן:

אילו היתה תקנה שהנהלת הקרן מסנה סבין
העובדים בכל מקום את בא-כוחה, זה בסדר

גסור, אולם אם הדבר אינו כך והקרן היא מוסד מרכזי, אינני יכולה לקבל
הסברתך.

מר קיסטרין:

בבית-המספט הקרן תהיה שיוצגת באופן
אוטומטי.

ח. למדן:

היוננו יטור וירוח חז חביה הנהלה המרו

סר קיסרונ:

מי שלא יהיה בהנהלת הקרן, עובדה אחת ברורה - אם הטעביר נאטט בבית-המספט בגלל זה שלא טילט תסורת חופטה לקרן, צריכה הקרן להיות מיוצגת בבית-המספט על-ידי נציג בכדי להעיר שלא טולם.

לטאלתו האחרונה של חבר-הכנסת אונא, אני סוכן לתקן את התאריך, אבל הכוונה היא לקבוע תאריך נוקטה בכדי שבית-המספט ירע באישור סידה הוא צריך להוריד את הסכום, אם אני אומר רק, שבית-המספט רטאי לחייב אותו לסלם, אין בית-המספט יודע לפי איזה חודס. לכן קבענו חודס. אני סוכן לקבוע חודס אחר, אבל החודס צריך להיות קבוע, על-כל-פנים, אני מציע להשאיר את הסעיף כטו שהוא, כי אינני רואה כל סיבה לשנותו.

ס. אונא:

אני מציע לכתוב: "בתוספת של האינדקס, באם היה שינוי באינדקס".

סר קיסרונ:

אם קבענו חודס, הרי החודס כולל את כל חוספות היוקר. כאן נאמר: "שהיו מטאלטים לו אילו ניתנה החופטה בטוף שנת העבודה שאחרי שנת העבודה".

א. לנקין:

היות ולא הייתי בטעת הדיון על הקרן, והיות ויש לי כמה הסתייגויות, אני מסאיר לעצמי זכות להסתייגות בענין זה.

הי"ר ע. גוברין:

אנו עוברים לסעיף 31:

תקופת ההתיסנות לכל תביעה על-פי חוק זה, בין אזרחית ובין פלילית, היא 3 שנים".

הסעיף אומר

הי"ר ע. גוברין:

אנו עוברים לסעיף 32:

בטעה סקיים במדינה מצב חירום בתוקף הכרזה על-פי סעיף 9 (א) לפקודת סדרי הטלטון והמספט, תס"ח - 1948 (1), וכן בטעה שלדעת סר העבודה צרכי ההספקה במדינה סחייבים זאת, רטאי סר העבודה, בצו כללי או סיוחד, לרחות את סועד החופטה, לגבי כל העובדים, או לגבי טוג מסויים סל עובדים; נתן סר העבודה צו האסור, יקבע הוא חוך איזה סועד תינתן החופטה או באיזו דרך יפצו את העובד על החופטה".

י. קנבי:

אני מציע למחוק את הסלים: "או באיזו דרך יפצו את העובד על החופטה". אסור לנו לבטל את החוק. צריך לתת חופטה ולא לסלם בכסף, כי אחרת איננו מסיגים את אסר אנו רוצים להסיג.

הי"ר ע. גוברין:

פה יסנו דבר סטובך. לגוף הענין גם אני רציתי להציע למחוק סלים אלו, אבל חוך כדי דברין עלה במחטבתי הרהור כזה. ניתפה הוראה בקטר עם טצב ההספקה לעבוד שנה בלי חופטה. אין סטרד העבודה בטוח מתי יוכלו לקבל את החופטה. אם כן, פה יסנו טצב כזה: העובד רוצה לצאת לחופטה, אך אומרים לו: לא. הוא אומר: סלמו לי. אני חוטב סאפטר להטאיר דבר זה בחוק.

ח. לסרונ:

יש לי הצעה, שנאמר, כי אם לפי חוק זה לא יצא אדם לחופטה, תינתן לו אפטרות בטנה הסניה לקבל את החופטה סל הסנתיים. לא תהיה אפטרות כזו, לפי הוראות סר העבודה, יסלמו לו תסורת החופטה.

הי"ר ע. גוברין:

נדמה לי, כי את מתנקטת בכמה עובדים שלא בצדק. נביח כי יש טצב מלחמה, ומנסלים בכמה מקומות את החופטה. בא העובד ואומר: אמנם, אין לי

חופשה, אבל תן לי את הכסף ואני נוסע 4 פעמים בשנה לבית-הבראה, וטמ
אנוח.

ח. לטרו:

אני מקבלת את הנטמך.

מר ויסליו:

אני הייתי מציע להכניס את המלה "בשעה"
במקום "המלה עלתקופה".

א. לנסיו:

מצב חירום קיים במדינה טמו היא קמה.
לכן סעיף זה עלול להתפרש לא כנכון, כי
אני מבין שמצב חירום זוהי מלחמה. צריך טיך שהוא לציין את חוסרת מצב
החירום.

היו"ר ע. גוברין:

יהיה טר העבודה סי שיהיה, אין לו כל
ענין לסלול את החופשה. טענתך צריכה
להיות מופנית נגד התקנות ולא נגד הסעיף הזה.

א. לנסיו:

לדעתי צריך לבטח זאת, סקיים מצב מלחמה
ולא מצב חירום.

היו"ר ע. גוברין:

מה היה בענין החולה, היתה מלחמה?

מר קיסרנו:

אנו חוזרים על וכוח שהיה בקטר לכמה
חוקים אחרים. אותו נוסח נתקבל בחוק

סעות העבודה והמנוחה.

היו"ר ע. גוברין:

מה שאתה צריך לעשות הוא לערער על המצב
הקיים ולא על סעיף זה.

אנו עוברים לסעיף 33:

"לענין חוק זה דין עובד המדינה כדין

כל עובד אחר".

הסעיף אושר

היו"ר ע. גוברין:

אנו עוברים לסעיף 34:

בחבורת עובדים, בין שהיא גוף מאוחד
ובין שהיא גוף מאוחד, רואים את כל אחד מבני החבורה כעובדו של האדם
סטטר לחבורה את העבודה, אם היו רואים אותו כך אילו היה קיים קטר יסיר
בינו ובין כל אחד מבני החבורה, ואת כל אחד מבני החבורה כמטור רואים
כעובד בסדר שעבר פחות מ-75 ימים רצופים שבעדו יש לשלם תמורת חופשה לפי
סעיף 15."

מר קיסרנו:

סעיף זה סכוון לעובדי נמל חיפה. הוא

הנו"ר ע. גוברין:

מנו עובדים לסעיף 35:

חוק זה אינו חל על -

(א) עובד החקלאות המקבל את כל גסול עבודתו בחלק מהיבול, בערותים או בשדה כסף;

(ב) עובד המקבל את כל גסול עבודתו בחלק מהדוחים.

(ג) עובד הרעי בעבודה שמינה לצורך עסקי המעביד או מקצועו.

מר קיסרוב:

חוק זה חל על כל העובדים במדינה, פרט לשלוחה מקרים שהוצגו מותם במפורש.

ד. רגוב:

מכל מקום, ישנה כובסת שעובדת אחת לשבוע, או פעמיים לשבוע. במקום עבודה מסויים, ומידי יום ביומו בגמר 8 שעות עבודה היא מקבלת את שכרהן ואומרים לה לחזור ביום א. אם מני מבין את היועץ-המספטי נכון, חוק זה אינו בא להגן עליה. לדעתי, מנו צריכים להגן גם על סקטור זה של עובדות.

י. קנבי:

מני חושב, שאת סעיף קטן (ג) צריך לטנות. מני מציע לכלול בחוק זה את עוזרות הבית.

מר קיסרוב:

הן נכללות.

י. קנבי:

פה כתוב: "ארעי" ישנן מלפי עוזרות בית שעובדות פעם בשבוע, וכל שבוע אריך לקבוע מינימום ידוע של שעות עבודה.

ח. למדן:

מני מציעה לחוק את סעיף קטן (ג), כי זה נובע לא רק לכובסות, אלא לכל עובדת בית.

מר קיסרוב:

כאן ישנה אי-הבנה. הדגש הוא על הסלה "ארעי". אם עובדת בית, עובדת 3 פעמים בשבוע בבית מסויים במקום קבוע, בסובן חוק זה אינה עובדת ארעי. סעיף זה מכונן רק לכובסת שבאה פעם בחודש. הכובסת שעליה דיבר חבר-הכנסת רצון אינה עובדת ארעית אלא קבועה.

ג. טברסקי:

מה נקרא "ארעי"?

ט. ויטלין:

לא זמני, אלא מקרי.

הנו"ר ע. גוברין:

כאן ישנו לחץ אחד. אם נחזק את הסעיף, יצא שאם אקח טבל לשעתיים עבודה, אצטרך לשלם לו חופשה שנתית.

סר ויטלין:

אני רצייתי להפנות תשומת לבכם, שכאן צריך להיות לא-רק עובד ארעי, אלא סוכדחים להיות סגני דברים גם יחד, אם זוהי רק עבודה ארעית לצורך העסק, החוק חל, אם לצורך העסק ולא ארעי, החוק חל; אולם - אם עבודה ארעית לבסוף לצורך העסק, החוק אינו חל. תירוט הסלה ארעי הוא סקרה, וזה נתקבל בכמה חוקים, ביניהם, חוק הפיצויים. אפילו בחוק המנדט מסנת 1947 כתוב בדיוק, בעבודה ארעית לא לצרכי עסק המעביד או מקצועו. לפי כל פסקי הדין ארעי זה סקרה.

הי"ר ע. גוברין:

כפי שאני רואה אין חילוקי דעות פרינציפיוניים אני רואה שכל חברי הוועדה כמעט עד אחד סוכנים למצוא פה מונח שיתקבל על הדעת ולא יגרום לתקלות. אני חושש מאוד שבפלגים זה לא נמצא את הדרך הנכונה. אני מציע, במקום לפתוח בווכוח חדש, שנמנה ועדה שלממסת בת 2-3 חברים אשר תעסה זאת. אני הייתי רוצה לראות את חוק הפיצויים ולראות את הנוסח בענין זה.

ח. למדן:

ביחס לסוטג, ארעי אני מסכימה לכל הצעה של ועדת הניסוח שתיבחר ותבדוק את הענין. אבל כאן ישנן שתי בעיות. ישנה בעייה אחת של עובדות בית. בחוק כתוב: עובד בטכור פירוטו רק עובד יומי, מתוך הנחה שעובד שבועי, חודשי או שנתי יש לו הסגם קולקטיבי. זאת-אומרת, שמעייף זה אינו כולל עובד הסוגן על-ידי הסכמ קולקטיבי. יהיה קל יותר להתפטר על הנוסח ביחס לארעי אם יחוספו הטלים, וכן עובדת בית שבועית, חודשית או שנתיית לסעייף, עובד בטכור פירוטו.

ג. טברסקי:

איך תאדמם לעצמכם להבטיח את כל אותו קומפלקס של עובדות מסק בית, אם הן עובדות לקי טעות, או עובדות יומיות, שבועיות, חודשיות או שנתיית. האם על המעביד במסק בית יחול חוק זה?

י. קנבג:

אני חושב שיש הכרח למחוק סעייף זה מסיבה פשוטה. יש הבדל בין תחיקה וביצוע. יעברו חרשים רבים עד אשר נוכל לבצע את החוק. אנשים ינצלו סעייף זה וכדי לא לשלם לקרן חופטה. אני אומר כי אסור לנו להכניס איזה שהוא סעייף הנותן דרך גם לפועל וגם למעביד להתחמק ממזויו.

א. לנסקי:

אינני חושב שצריך למחוק סעייף זה. לדעתי הוא חשוב מאוד, כי אם אנו עלולים להקרות על ניצווע החוק, הרי אנו עלולים לעשות זאת אם סעייף זה לא יהיה מחוק. היות ואנו מסתמכים על חוק הפיצויים, אנו צריכים למצוא את הביטוי המתאים. אני רוצה להביע מטאלה, שעובד ארעי יוגדר אחרת.

ח. למדן:

אני שואלת שאלה: קיימים פועלים יומיים שבתוקף הסכמי עבודה יש להם קופות חופטה, קרנות ביטוח. ישנם פועלי בניין זמניים, שלפי הסכמ זה, בטכור העבודה כלול הסכום עבור קרן הביטוח. לדעתי, חוק זה הוא לחץ על הסכמים קולקטיביים.

הי"ר ע. גוברין:

אולם בחוק כתוב: שאינו לצורך עסקי המעביד, או למקצועו.

טז. עיטור:
 שמלת חגרת הכנסת לסדר טבוטסת על אי
 הגבה, עובד, העובד לשם עסקו או סקצו
 של המעביד, החוק/חל עליו. העובדים שעליהם דברו חברי הכנסת לסדר
 והרפז, החוק חל עליהם. עובדת בעייה כללית, אם יש מספרות לתת לכל
 סדר המדינה חומשה ינתיית. התשובה ברורה, ינתי סוגי עובדים שפניה
 יכולים לקבל חומשה ינתיית, כמו, עורכי דין פרטיים.

טז. לסדר:
 מני רוטסת לי הסתייגות מבטומלית לפירושים
 מה זה עובד בטכר.

היו"ר ע. גוברין:
 מני מציע לכולנו לתת להסתמך. מני עלולים
 להרוס את כל החוק, כי סעיפים אלה באים לחזק
 את החוק ולהגדיר בפירוט על מי החוק ינו חל, כדי שגם מעביד לא יוכל
 להתחמק. מני מוטר, כי מסור לינות את ההגדרה הכוללת דוקא שגם יהיה
 כוללת.

בטמרה מי הגבה אתה גיחט לסעיף ג' ולא
 יותר. כמון מני הוטר להצעה, למרות ועדה מבטומסת אשר תדון בלטר ותביא
 במנינו את מסקנותיה. מני מציע שהרכב הועדה יהיה כדלקמן: מני היועצים
 המטמטיים, מני הכנסת הרפז, חברת הכנת חנה לסדר, חבר הכנסת מונא,
 וחבר הכנסת לבקין.

טז. לסדר:
 מני רוצה לאמר, יגה את המצב בוטטה הניחה
 את הועדה, כלומר: בוטח סתמיה יותר לטלה
 ברעי, יגה את חברי הועדה יחטבו לזאת כולל עובדות בית, מני רוטסת לי
 הסתי גות מבטומלית גיחט לעובדות בית, אשר תכנס לסעיף 31. הסתייגותי
 תהיה, להכניס את המלים, כולל עבדת בית" בסוגריים.

י. קנב:
 מני רוצה לרשום לעצמי הסתייגות
 מבטומלית גיחט לעובדות בית.

היו"ר ע. גוברין:
 ועדת המטמנה אריכה להמציא את הנוסח עד
 סחר בבוקר, חדרת ועד ייכנס כפי שהוצא.

היו"ר ע. גוברין:
 מני עובדים לסעיף 37:

עד העבודה לא יתקין תקנות, להוציא תקנות
 על פי סעיף 26 (א), ולא יתמסס בסמכויותיו לפי הסעיפים 26 (ב) ו-32,
 מלה למחר התייערות עם הרבון העובדים המחוזי המייצג את המספר הגדול
 ביותר של העובדים, וכן עם הרבונים הראשיים של מעבידים ללועת סר העבודה
 הם לפרזנטטיביים ובוטעים בדבר.

מ. לבקין:
 מני רוצה לרשום לעצמי הסתייגות לסעיף
 37, בטקום המלים, התייערות עם הרבון
 העובדים המחוזי וכו'. תמנה המלים "התייערות עם גייבי אירגוני העובדים
 הקיימים הרפז וכו'..."

היו"ר ע. גוברין:
 סעיף 38:

"חוק זה ינו גם למעט מכל זכות המנונה
 לעובד לפי חוק, המכח קולקטיבי, חוזה עבודה או בהוג."

הסעיף בתקבל

היו"ר ע. גוברין:
 סעיף 39:

"חוק זה יכנס לתקפו גיחט..."

ועדת העבודה
26.6.51

בני סעיף לסגול את החוקים המקצועיים 1951.

היו"ר ע. גוברין:

הצעה נחשבלה

בנו חוקים לסעיף 18 (ג).

היו"ר ע. גוברין:

בזמנו נמנעו בני חוקים לעניני עבודה אשר
בהם חסרה מיסוקה גימס לחוקיות חג. החלטנו,
כי סעיף זה יבוג בחוק החופשה.

ג. חרפני:

בני סעיף לכל החוקים להתחבר על הצעה זאת:
יום מנוחה, חג, יהוכרו על ידי

היו"ר ע. גוברין:

הממשלה וזמן עובדים בה.

מין חגים שהוכרו על ידי הממשלה, חלה יבוג
חגים שהוכרו בחוק המעור.

א. לופין:

למיזה סעיף שייך העניין הנידון?

ד. מונט:

סעיף 4 (ב) (2). זה בני סעיף לכתוב:
יום מנוחה, חג או חגים שהוכרו לחוק החגים
והסעיף במידוי הלסון והמסמס.

היו"ר ע. גוברין:

בני סעיף חג, חג זה אינו יותר שום דבר.
בני סעיף יהיה יעיף שיוחד גימס לחגים.

ח. מונט:

במין סדור על כך מה נכלל בחופשה היבתי
ומה לא, אבל לא נאמר שום דבר על מותם הימים שמינם נכללים. בני חוקים
שיקבע בחוק שימי החגים הם ימי חגים רשמיים.

בני סעיף יהיה לך המתייגות על כך.

היו"ר ע. גוברין:

יש לי הבטחה בקשר לכך מיום-העבודה.

ד. מונט:

אמס שאלתי את שרת העבודה והיא מסדה לי
כי לא הבטיחה שום דבר. בני הגיבתי שבנו
דנים כעת על חוק חופשה שבתי, בני הצעתי הצעה וחדגתי יהיה שביחה
את הדעה. אתה מעורר שאלה שרת, שייקבע חוק חדש גימס לחגים,
וזו אינו שייך לחוק זה.

היו"ר ע. גוברין:

בני חוכן לקרוב לקנין את הירוקוקול פנות
יסיבה שמה חופשה י הדבר.

ד. מונט:

בנו בחוק לענין זה, ועכשיו נעבור לסעיף
חדר. בני סוסר את רשות הדיבור לאחר הכנסת
קגב שהיתה לו הצעה גימס להובלה בקשר לסעיף 18 (ג).

היו"ר ע. גוברין:

י. קובז:
 מני הצעה, במקום סעיף (ג) כפי שהיה
 מוסכם, ליהיה כהוב: קרן החובות המבואל
 על ידי המנהל עצמית של המוסדות בתיקון המסובב על הקרנות המבואל
 לבגמט התקנות לייקבע על ידי שרת העבודה. ועדת הביקורת של קרן
 החובות תהיה מורכבת מ-כמה חברי הקרן, מ-כמה מירגון המעבידים,
 מוסמן מ-מ-כמה שירד העבודה של המסלה.

ח. רובין:
 מני סעיף למחוק סעיף קטן (ג), וסעיף
 למסח סעיף 21 בצורה כדלקמן.

מר ויסלין:
 מינך צריך לבטח, הציטוט בטא המורפורול
 הקודם.

היו"ר ע. גוברין:
 מני סעיף, כי סעיף 18 (א) ייכלל בסעיף
 37.

הצעה בתקבלה

ח. רובין:
 מני דרוש לעצמי זכות הסתייגות לסעיף 18 (א)
 המוסדה: עד העבודה לא יעמס בסכנותיו
 לפי סעיף קטן זה על המוסדות מירגון העובדים המדאי המייאג את המספר
 הגדול ביותר של עובדי המדינה.

ח. לנקין:
 אם תוקבל הסתייגותו של חבר הכנסת רובין
 לסעיף זה, אציע לכתוב: לאירגונים.

היו"ר ע. גוברין:
 זה ברור, מני אודיע על כך בבגוט.
 חבר הוודיה לסעיף 18 (ג).

ח. רובין:
 מוסכם בין שלושתנו, חברי הכנסת רובין,
 קוב והצרכי למחוק סעיף 18 (ג) כמו כן מוסכם בין שלושתנו שהתקנות
 לבגמט יפורסמו ברשומות. אשר כך מוסכם על כולנו, כך כי סעיף, להתקנות
 לדגמט יכלול גם את מוסן בחירת חברי המנהל.

היו"ר ע. גוברין:
 זה לא מוסכם. כמון מני אציע להספיר את הכל
 לתקנות. מני רוחה אגידן רב בהצעת חבר הכנסת
 קוב בדרך ועדת הביקורת. מני מקש את חבר הכנסת קוב שלם ילוץ עלי
 להצביע עניין זה כי הוא סחייב בירור. מני ספיר עניין הזה פתוח אף
 על פי שהייתי נכון להצביע בעד זה.

ח. רובין:
 גם מני ספיר את עניין ועדת הביקורת פתוח.

היו"ר ע. גוברין:
 אע"פ שחבר המסכמים סעיף 21 יחול עליו סעיף
 37

ועדת העבודה
26.6.51

היו"ר ע. גוברין: אינני מתנגד לכך שהפעלים יזעזעו עם המעביד מיזה תקנון לקבוע. מולם אני מציע להוסיף לסעיף 21 את הסיליים: "התקנון לדוגמה יפורסם ברשומות".

הצעה בתקבלה

מר קיסרוב: אני הייתי מציע לכתוב: התקנון לדוגמה יפורסם ברשומות, או בכל דרך שהורת לשר העבודה יקבע.

היו"ר ע. גוברין: אני מציע להשאיר את החלטת הועדה.

ח. למדן: אני מציע לחבר הכנסת קנה להתאחד אתנו על הצעה זאת.

י. קנב: ביחס לחלק השני של הצעה, אני מציע להצטרף להצעתו של היו"ר, שעניין ועדת הביקורת ייכנס לתקנון. מולם את החלק הראשון אני מציע לכתוב כך: קרן הארבעה תמנהל על ידי הנהלה עצמית של חברי הקרן בביקורת הסמוכה על הקרנות, ובהתאם לתקנון לדוגמה שייקבע.

ח. רובין: אני מוכן להצביע בעד הצעה זו, אבל אני מודיע שנוסף לכך אני מציעה הצעה נוספת ביחס לתקנון.

א. לנסיין: אני מציע להשאיר את סעיף ג. זאת הועדה תקבל החלטה למהות סעיף זה, אגב לרשות לי זכות הסתייגות.

ביחס לוועדת הביקורת, חוק סגור המדינה נותן לו סמכות לבקר גם קרנות אלו. אין כל צורך בוועדת ביקורת מיוחדת.

י. קנב: הוסכם שפרטי הועדה לביקורת-עובדים לתקנון.

א. לנסיין: אני טוען שאין צורך בוועדת ביקורת.

נ. הרפז: אני תומך בהצעה המקורית של חבר הכנסת קנב.

היו"ר ע. גוברין: ובכן, לא הגענו לכלל הסכם רק ביחס לסלים: "מתוך הסכם".

ח. רובין: יש הסכם בעניין ההנהלה בוועדת הביקורת, אך אין הסכם ביחס לתקנון לדוגמה.

ועדת העבודה:
26.6.51

י. קנה:
לסעיף 21 בני סעיף זה הנוסח: קרן החופשה תנהל על ידי הנהלה העצמית בתיקוח המיונה על הקרנות והתאם לדוגמת התקנות שייקבעו על ידי הער. התקנות הכלולות פרטים על התיקוח.
סעיף 22 ייקבעו דרכי התיקוח.

היו"ר ע. גוברין: זה סומכה?

(קריאות: כן)

מר סיטרוב:
בני סאטור שעלי להתנדב לכך, הכל כמין מסתמך בביטוי "חברי הקרן". המטלה הציעה שיועדה יהיו עובדים ומעבידים. ישנן כמין שתי מספרות בלבד: זו לחוק מה סעיף 21 בכלל, ולהכנסת לסעיף 22 מה עניין הנהלת הקרן, זו מספרות שניה - מה הועדה רוצה להחליט בקרן לא יהיו מעבידים, אפשר לפתוח בסעיף 21: קרן החופשה תהיה נתונה לועדת העובדים.

היו"ר ע. גוברין:
הרוב מסכים לכך לסעיף 21 יכלול "בהתייעצות" במקום שומר הכנסת רובין סעיף "מסכה" ועל כן יש התייעצות לחבר הכנסת רובין.

אשר להנהלת הקרן, בני רוצה לכלול זאת בסעיף 22. ובני סאיז לכתוב: שר העבודה רשמי לקבוע בתקנות מוסך הנהלתה של הנהלה בידי העובדים.

ג. טברסקי:
בני רוצה שאנו הולכים ומסתבכים. הייתי מציעה שנחזור להצעה שהוצעה קודם, כי בני סטאדיה לתקנון שיפורסם ברטרמות, את מוסך הנהלת הקרן.

היו"ר ע. גוברין: אולי נערוך הצבעה בלתי טחייבת?

מר ויטלין:
רציתי להביא לדוגמה הצעת חוק מרגון התעסוקה, בה כתוב על הנהלה וההרכב שלה, שכל זה נשמר לתקנון.

היו"ר ע. גוברין: בני חוזר להצעתי, שמרכב הנהלה נשמר בידי התקנות.

ח. רובין:
ובני אינני רוצה לסגור מראש אפשרות של הנהלה פריסטית. על כך צריך להצביע הצבעה בלתי טחייבת.

היו"ר ע. גוברין: ה צ ב ע ה

בעד ההצעה שענין הנהלת הקרן עובר לתקנות - 2
בעד ההצעה שענין הנהלת הקרן נקבע בחוק - רוב.

בתקבלה ההצעה שענין הנהלת הקרן נקבע בחוק.

ה. ג. ע. ה.

היו"ר ע. גוברין:

ועד ההצעה שהנהלת הקרן תהיה בידי העובדים - רוב
נגד - סיעות

בתקבלה ההצעה שהנהלת הקרן תהיה בידי העובדים.

מר קיסרוב: מני סציע את הנוסח הזה לסעיף קטן (ג):
הנהלתה של כל קרן חופסה תהיה בידי
העובדים, כפי שייקבע בתקנות.

היו"ר ע. גוברין:

מני סציע בסעיף 22 ינוסח כך: שר העבודה
רשאי לקבוע בתקנות הוראות בדבר דרך
יסודה של קרן חופסה, בדבר דרך פעולתה, הנהלתה על-ידי העובדים, או סדרי
הנהלתה על-ידי העובדים, סדרי בקורת, הנהלת חשבונותיה, הגשת דינים וחשבונות
ופירוטם, ובדבר דרכי הפיקוח עליה, ואופן הסקעת מטפיים והסיכוס בעודפיים
לשם נופס והבראה.

מר קיסרוב:

בסעיף 22 מדובר על דברים שינציאטורים
בלבד. סעיף זה אינו קובע דברים מטפטיים.
אם הוועדה החליטה, והוועדה החליטה לפי הצבעה, שהחוק צריך לקבוע את הרכב
ההנהלה, הדבר צריך להיות באותו סקום שהיה.

היו"ר ע. גוברין:

אם-כן, מני סציע להוסיף בסוף סעיף 22
את הסלים: "ובדבר הקטתה והרכבה של ועדת
הבקורת".

ההצעה בתקבלה.

היו"ר ע. גוברין:

מנו חוזרים לענין החגים.

ח. רובין:

בסעיף 23 יש לי הסתייגות לכל הסעיף,
המוסרת:

(1) "אם שר העבודה נוכח לדעת -

(א) כי הקרן אינה מקיימת את התנאים
שנקבעו להסמכתה;

(ב) כי אין הקרן מסלמת אחרי תקנונו
או אחרי התקנות שהותקנו על פי חוק זה, יפנה הוא להנהלת הקרן ויתבע תקון
של הטעון תקון תוך תקופה של לא פחות שבועיים;

(2) לא מסלמת הנהלת הקרן אחרי הוראות
שר העבודה רשאי הוא לבטל את הסמכתה של קרן החופסה או לפרק את הקרן שהוקמה
על ידו. שר העבודה יבטק את החלטתו על ביטול הסמכתו או על פרוק הקרן
ויסציה אותה להנהלת הקרן הנוגעת בדבר;

(3) הנהלת הקרן רשאית תוך שבועיים לאחר
קבלת החלטה על בטול הסמכה או על פרוק הקרן, לערער על החלטה זו בפני בית
המטפט המחוזי, אשר בתחום שיפוטו נמצא סקום טוטבה של הנהלת הקרן.

(4) שר המטפטיות יתקין תקנות על הגשת

הערעורים וסדר הדיון בהם."

הינ"ר ע. גוברין:
מנו חוזרים לסעיף 31. חבר-הכנסת ורהפטיג מציע להוסיף לסעיף זה את המלים: "ובלבד שתקופת ההתייחסות לא תחיל לפני תום שנה אחת סיום העובד חדל לעבוד במקום עבודתו".

מר קיטרין: אני מבקש שהוועדה לא לקבל הצעה זו.

חבר הכנסת ורהפטיג רוצה לעצמו זכות הסתייגות.

מ. אונג:
סעיף 38 אומר: "חוק זה אינו בא למעט מכל זכות הנתונה לעובד לפי חוק, הסכם קולקטיבי, חוזה עבודה או נוהג." חבר הכנסת ורהפטיג מציע להוסיף בסוף סעיף זה את המלים: "או שהעובד רכש לעצמו לפני תחילת תקפו של חוק זה".

הינ"ר ע. גוברין:
כאשר התווכחנו על החוק במליטה, טענתי שחבר הכנסת ורהפטיג אינו יודע את המיגוד המקצועי, אם הוא מציע הצעה זו.

מר קיטרין:
ענין זה אינו שייך לחוק הזה. חוק זה בא להבטיח זכויות מינימום. סעיף 38 אומר, כי כל זה קובע מינימום ואינו קובע בשום דבר שיש יותר מזה.

הינ"ר ע. גוברין:
בדיוק סעיף כזה קיבלנו בחוק שעות העבודה והפנוחה.

הסעיף אוטר.

חבר הכנסת ורהפטיג רוצה לו הסתייגות להוסיף את המלים: "או שהעובד רכש לעצמו לפני תחילת תקפו של חוק זה".

הינ"ר ע. גוברין: מנו חוזרים לענין החגים.

מ. אונג:
מקרא לפניכם קטעים מהישיבה הקודמת ביחס להבטחה שניתנה לי, כי ענין החגים יסודר בחוק זה. (קורא את הקטעים מהפרטי-כל).

צריך להיות סעיף האוטר, כי נוסף לימי החופשה השנתיים, רשמי העובד להעדר מהעבודה גם בימי החגים, כפי שבקעו בחוק המעבר, סדרי שלטון ומשפט.

מר קיטרין:
אני נמצא כאן במצב בלתי נעים כיון שעלי להתנגד לדבריו של חברי מר בר-ניב בעיקר שלא בנוכחותו. בנוכחתי לדעת מהפדטי-כל שמר בר-ניב הבטיח דבר מסויים. לדעתי, המצב הוא כזה שהממשלה הגישה, והכנסת העבירה לוועדה, חוק בדבר חופשה שנתית. שאלת החגים אינה שאלה של חופשה שנתית, ואינה שייכת לחוק זה. אנו עומדים בפני החלטה של ועדת הכנסת, שמין ועדה רשמית להכניס לחוק תיקונים שמינם נובעים בדרך ישרה מנושא החוק. החלטה זו מחייבת את כל ועדות הכנסת, ולכן, ועדת העבודה אינה יכולה ואינה רשאית לדון בשאלת חופשת החגים שמינה נובעת משאלת החופשה השנתית בשכר.

י. קנב:

אני רוצה לנסות לאמת מסמך זה, שנכנסו אליו חודות ליועץ המספטי, ולה צריך להתבייש להגיד זאת. מה שאנו רוצים להבטיח בחוק זה הוא חופשה בתשלום. מה שאתה טוען, חבר הכנסת אונא, ענין החופשה, ייך לחוק שעות העבודה והמנוחה וזה צריך לעבד מוטפת חוק לחוק שעות העבודה והמנוחה.

היו"ר ע. גוברין:

קודם כל, ברצוני להציע הצעה והיא, הצעת חבר-הכנסת לנקיין, להוסיף בטעיף 4 (ב) (2), "או חג שאין עובדים בו כפי שניקבע בחוק המעבר סדרי שלטון ומספטי".

ס. אונא:

אין חוק שבו מוכרים החגים של עובדים בהם.

מר קיטרין:

בריוק אותו דבר כתוב בחוק שעות העבודה והמנוחה.

ח. למדן:

הצעתו של חבר-הכנסת לנקיין מטעירה את החגים הדתיים וטוענת את חג ה-1 במאי.

היו"ר ע. גוברין:

ה-1 במאי כתוב במפורסם. מולט את נוסיף את המלים: "על-פי חוק המעבר, סדרי השלטון והמספטי זה יהיה ברור יותר.

מר קיטרין:

לדעתי, זה יזיק, כי בחוק אחר קבעו את הנוסח, ואיננו יכולים לשנותו.

היו"ר ע. גוברין:

אולי אני יכול לקבל יפוי-כוח מהוועדה לשבת ולהתייעץ עם היועצים המספטיים, ואם יאמר לי כי זה בסדר, נשאיר זאת?

(קריאות: מסכימים)

ס. אונא:

בתנאי אחד, שלא יוכל להיות ניסוק מכריע, שבחוק אחר כתוב מה שהיה.

היו"ר ע. גוברין:

זהו ניסוק רציני.

אונא:

עכשיו חוזרים לבעייה שהעלה חבר-הכנסת

ח. רובין:

אני רוצה לוטר שני פסוקים. פסוק ראשון, שיטייטור לטענותיו הפרובליות של חבר-הכנסת אונא. דבר זה נאמר מעל במת הכנסת, אם אינני טועה, ואני חושב שחבר-הכנסת אונא קיבל תשובה רשמית, שזכות זו נשמרת לו. אני חושב שהוועדה צריכה לתת לחבר-הכנסת אונא זכות הסתייגות להציע מה שהיה רוצה להציע.

ס. אונא:

אני רוצה להעיר, כי מר בר-ניב לא דיבר כאן כאיש פרטי, ואם הוא נותן הודעה הרי זוהי הודעה רשמית במט ששרד העבודה, ולא יכול לבוא מי שהוא אחר-כך

ולוטר, כי מסגס בר-ניג מסר, אבל אותי אין זה מעניין.

מס-כנ, לשם מה קיימת ועדה?

היו"ר ע. גוברין:

ס. גונא:
אני אומר זאת ביחס לדברי מר קיסרון.
הוא אינו יכול לוטר דבר כזה. אני בט
אליו בטענה ספורטת שיטת הורטה כזאת, והוא אינו יכול לעשות פלסטר הודעות
של בא-כוח מסדר העבודה. אינני יכול לקבל את הפתרון שמציע חבר-הכנסת
רובין. זה הוא פתרון בעיילי כפרט, אבל אין זה פותר את הוועיה מהתחייבותה.

היו"ר ע. גוברין:

אני רוצה לוטר כי ישנם פה 3 סיבוכים.
סיבוך אחד - היועץ המטפטי, אבל אין
זה סיבוך, איננו סוכרחים לקבל את דעתו של היועץ-המטפטי. אין להעלות
על הדעת לכלול בחוק הצפטה שנתיית את ענין החגים. מולט, מצד שני, ברור
דבר אחר, כי אין להעלות על הדעת כי מה שרוב הכנסת החליט לגבי השבת לא
יחליט לגבי חג השבועות. מולט איננו יכולים לעשות זאת בחוק זה. לכן אני
מציע לקבל את הצעת חבר-הכנסת קנב אשר אני רוצה אותה כהצעה הגיונית יחידה.
על-כל-פנים התייעץ עם שרת העבודה ביחס לכך. מולט, לך, חבר-הכנסת מונט
סמורה זכות להסתייגות.

י. קנב:

אני רוצה להציע תיקון לסעיף 1. איפה
שכתוב "עובד בטכר" צריך להוסיף "עובד

במסכורת".

תיקן שני: בסורה האחרונה של סעיף (א)
צריך לסנות, איפה שכתוב שהיום ה-1 באפריל, צריך-להיות כתוב שהיום ה-1
באפריל, 1950.

תיקון שלישי: קרנות הבטוח מקבלות
הסתקפות לחופטה של עובדים יומיים, גם אלה שעובדים למעלה מ-72 יום.

מר קיסרון:

לסעיף הראשון, נדמה לי שטענתו של חבר-
הכנסת קנב מבוססת על אי-הבנה. עובד
שהוא עובד קבוע, ולא עובד בטכר, מקבל את החופטה. סעיף 3 מסביר את
תקופת החופטה לגבי עובדים בטכר שעבדו פחות מ-75 יום. אין לנו נותנים
להם את החופטה, אלא מסלטים תסורת החופטה לקרן. כל העובדים במדינה
מכוסים על-ידי החוק.

(הישיבה ננעלה בטעה 13.40)